

[Karlsson.]

det er rigtigt, at Banken henholder sig til Laanekontrakten, naar den kræver de Oplysninger, der skal fremskaffes til den gennem Erhvervstællingen. Jeg vil endvidere spørge, om Finansministeren anser Bankens Krav om disse Oplysninger for rimelige, og om Regeringen virkelig ikke har protesteret med saa meget som et Ord.

Jeg vil endvidere gerne bede den højt-ærede Finansminister nøjagtigt oplyse, hvad jeg ikke fik oplyst af Ministeren i Udvalget, hvor omfattende de Oplysninger skal være, som forlanges. Det er som nævnt ikke lykkedes mig i Udvalget at faa saadanne Oplysninger af Ministeren, og det, jeg ønsker, er ikke blot en Henviisning til Paragrafferne i Laanekontrakten, men konkrete Oplysninger om Bankens Krav.

Men jeg maa alligevel tillade mig at henvise til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, udtalte, da Dollarlaanet var til Behandling i dette høje Ting. Han udtalte om den Paragraf, jeg har citeret, samt om en anden Paragraf, nemlig Artikel VII, § 3, Stk. c, der svarer nøjagtigt hertil, at

„ansvarlige akkrediterede Repræsentanter“ for Banken ved enhver rimelig Lejlighed skal have Ret til at besøge en hvilken som helst Del af Laantagerens Landomraader — det er Danmark, Færøerne og Grønland — for at gennemføre dette Posekiggeri, denne Snagen i Fakturaer og private Forretningsbøger, og for at studere Laantagerens finansielle og økonomiske Forhold. Med andre Ord, vi sættes under et totalt økonomisk Formynderskab paa alle Omraader.“

Det tør jo beskedent siges, at disse Ord, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte for et halvt Aars Tid siden, ikke var overdrevne. Men under Debatten svarede den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, paa et Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Starcke om, hvorvidt Kontraktens mange Kontrolbestemmelser var Realiteter eller Formaliteter, at

„det naturligvis er Realiteter i den Forstand, at det er Forpligtelser, vi har paataget os, men det er naturligvis ogsaa Bestemmelser, om hvilke det gælder, at der ikke vil blive Brug for ret mange af

dem, medmindre Danmark, hvad vi ikke haaber, skulde komme i den Situation ikke at kunne opfylde sine Forpligtelser“.

Ved at stemme for Dollarlaanet gik den nuværende Finansminister ind for denne Forklaring med fuld Musik. Den tidligere Finansminister syntes jo nærmest at opfatte Laanekontraktens rigoristiske Bestemmelser som Fastelavnsspøg fra Bankens Side, og det samme gjorde de ærede Medlemmer, der stemte for Laanet.

Vi kan imidlertid hurtigt blive enige om, at Danmark ikke allerede i Dag er kommet i en saadan Situation, at Landet ikke er i Stand til at opfylde sine Forpligtelser over for Banken. Denne Begrundelse for nu at kræve Kontrolforanstaltningerne ført ud i Livet, bl. a. gennem Erhvervstællingen, falder altsaa bort. Tilbage bliver der saa kun den forbløffende Naivitet, som baade den forhenværende og den nuværende Finansminister udviste i September Maaned sidste Aar. I Dag maa man bløde for den fantastisk ufattelige Tiltro, som baade den forhenværende og den nuværende Forvalter af den danske Stats Pengekasse har vist og stadig viser de amerikanske Pengemænd.

Nu er det pludselig gaaet op for Rigsdagens ærede Medlemmer — formodentlig da —, at Laanekontraktens Bestemmelser skulde tages alvorligt, hvad mit Parti gjorde for et halvt Aar siden, da vi debatterede dem. Man forlanger nu fra Bankens Side, som slaaet fast i Udvalget, at faa realiseret Paragrafferne, hvad man ikke „troede“ dengang vilde ske. Eller vidste man Besked? Var man bevidst fra de gamle Partiers Side indstillet paa at luske Dollarlaanet igennem uden at gøre Rigsdagen klar over de virkelige Følger, akkurat som man nu vilde luske Erhvervstællingen igennem uden at nævne et Ord om en af de vigtigste Grunde til, at den skal foretages netop nu, og at den netop er en af Dollarlaanets Følger?

Det manglede i hvert Fald ikke paa Advarsler om, hvad der kunde blive Følgen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte ligeledes under Debatten i September:

„... jeg henstiller ... indtrængende, at i hvert Fald samtlige Folketingets Medlemmer sætter sig ind i Sagen, saa-